

[Jens Thoft]

Hvem husker ikke de taxavognmænd, der gik sammen om en pumpe, og som derefter 3 år senere kunne likvidere pumpen og score gyserne skattefrit?

Hvem husker ikke Hammershøj Andelsforening, som likviderede sig selv, fordi der var nogle hurtige kroner at hente? Det var også det, man argumenterede med bag kulisserne i spørgsmålet om SN. Når hr. Skrumsager Skau siger, at forslagsstillerne ikke kan tage formanden for Danske Andelsselskaber, Martin Nielsen, til indtægt for vores forslag, er det rigtigt i den forstand, at det har da ikke været til gennemlæsning, kontrol eller censur eller for den sags skyld blot til udtalelse hos Martin Nielsen, det vil jeg da gerne understrege. Men jeg kan ikke lade være med – og dér vil jeg så citere hele det, som formanden, Martin Nielsen, sagde på generalforsamlingen den 28. marts 1990 – og jeg citerer fra Andelsbladet:

»Også inden for vores egen medlemskreds finder vi folk, der gerne sælger deres ejendomsret og medindflydelse, når der kommer kontanter på bordet.

Inden for de seneste år har det mest omtalte eksempel været andelshaverne i Sukkerfabriken Nykøbing, der sagde ja – og tak til, da Danisco viftede med en check på 600 mio. kr. Nu vil jeg ikke ligefrem kalde Sukkerfabriken Nykøbing det mest typiske danske andelsselskab, og deres handel med roeandele var heller ikke helt i overensstemmelse med de gængse andelsprincipper.

Jeg ser heller ingen grund til at ynke dem, fordi de formentlig kommer til at betale skat af de beløb, som de hver især har fået udbetalt.»

Så ender jeg dér, hvor hr. Stavad startede:

»Det har«, sagde han, »aldrig været meningen, at man – skattefrit – skulle kunne sælge sit andelsselskab til helt andre former for ejerskab.«

Sådan hænger det sammen. Det er klart, at der i andelsbevægelsen er en stor bekymring for, hvad det er, der er ved at ske. For det næste bliver jo, at Unilever kommer med en ganske stor check til danske svineproducenter eller til danske mælkeproducenter, og er den skattefri, skal man være et usædvanlig godt menneske og tænke usædvanlig langsigtet, hvis ikke man sælger førstefødselsretten for en kontant sum på 1 mio. kr. Det er jo så store skattefri summer, man vil få ud af det.

Til skatteministeren vil jeg sige, at ministeren har nu ikke ret, når han siger, at forslaget har tilhægevirkende kraft, og at selskaber, der i syttenhundrede og rødkål har været andelsselskaber, og som i de sidste 20 år har været aktieselskab, vil blive omfattet af forslaget. Forslaget retter sig naturligvis mod selskaber, der i dag er andelsselskaber, og som i morgen bliver aktieselskaber, og hvor man udnytter denne glidende tackling – om jeg så må sige – mellem de to forskellige selskabsformer, og hvor man udnytter den asymmetri, der er mellem på den ene side kooperationsbeskatningen og på den anden side aktieselskabsbeskatningen.

Jeg glæder mig imidlertid over – det skal skatteministeren nu da have tak for – at han siger, at dette skift, denne glidende tackling indebærer en mulighed for at undgå § 2 b-beskatning, og det er ikke særlig hensigtsmæssigt. Deri er jeg umådelig enig med ministeren. Hvis der skal tekniske ændringer til vores forslag, så lad os få dem på bordet. Jeg tager meget gerne allerede i eftermiddag eller i morgen et møde med ministeren, så vi kan få disse tekniske ting på bordet hurtigst muligt og også en ikrafttræden hurtigst muligt.

Jeg vil gerne understrege – det kan jeg ikke lade være med at bebrejde ministeren på trods af min glæde over, at ministeren alligevel var imødekommende på dette punkt – at både hr. Stavad og jeg rejste sagen allerede i oktober måned i spørgsmål til ministeren. Jeg tror, at vi fire gange forestillede os forskellige konstruktioner, som vi præsenterede ministeren for, og hvor vi sagde: Kan det her være en omgåelse? Den ene gang var jeg såmænd så heldig, at jeg lige præcis ramte den model, Sukkerfabriken Nykøbing har anvendt. Det var da lidt mere held end forstand, det skal jeg da ikke være blind for, men ministeren stod hver gang op og sagde: Dette er der ingen mulighed for omgåelse af, for der vil være tale om beskatning. Det gjorde ministeren til trods for, at han på det tidspunkt havde fået forelagt den model, som Sukkerfabriken Nykøbing kom til at anvende. Det vil jeg nu godt bebrejde ministeren. Jeg synes, han faktisk førte os bag lyset, for vi havde jo haft dette forslag på et langt tidligere tidspunkt i folketingssamlingen, hvis ministeren allerede i oktober måned havde sagt: Jamen kære venner, der er altså et hul. Man kan, hvis man udnytter den konstruktion, slippe uden om beskatning, og det må vi så have gjort noget ved.